

A DORON LAW 6126012

1

בומי המשפט

ע"א 003058/02

בבית המשפט המחווי בתל אביב-יפו**בשבתו בית משפט לעדוערים אורחיים**

לפני: כב' השופטת הילה גרטטל, סגנית-נשיה - אב"ץ

כב' השופט עחי פוגלמן

כב' השופט אילן ש' שילוח

יום תקישות (1992) בע"מ

המעוררת:

ג ג ג

הטלויזיה החינוכית הישראלית**המשיבת:****פסק דין**

זה עירור על פטק דין של בית משפט חלום בתל אביב (כב' השופטת יהודית שבת) מיום 18.8.02
בג"א 59127/01 שדחה תביעה שהגישה המעוררת נגד המשיבת לפניו בגין פגעה ברכות יוצרים.

1. **רקע:**

(א) ביום 13.5.00 שקיוה המשיבת תכנית ששם "תיק וקשרות" שחלק ממנו
הוקדש לזמן בצלומים שמצאו דרכם אל "פנטאון התיעוד הלאומי". כזוגמא,
הצגו בפתחות הדיון 14 צילומים (במיוחד צילום המתעד את כף ידו של מרדי
ואננו שעליית דשומים מתן ומקום חטיבתו להלן: "הצילום" או "התמונה").
זכויות היוצרים בצללים שייכות למעררת, השימוש בו מעשה ללא היתר ולא
אזכור שמה.

בתי המשפט

ע"א 20/03/003038

**בג'יטת המשפט המחויז בתל אביב-יפו
בשבמו כבית משפט לערכאים אזרחיים**

לפניהם: רב' השופט הילה גרטל, סגנית-גשיה - אב"ץ

רב' השופט עוזי פולמן

רב' השופט אילן ש' טילה

(ב) בסמוך לאחר פרסום התמונה בתוכנית האמורית, פנה ב"כ המערערת למשיבתה ב- 4 מכתבים פרדים בעניין זה, ורק ביום 6.6.00 חשיבה לו ב"כ המשיבה כי תיק' וקשרות היא "תובנית לענייני היום העוסקת בביטחון על חונשנות". ולכן, השימוש שנעשה בתמונה "נופל לתוך ההגורה של "שימוש הוגן" לנוכח סקירה עיתונאית וביקורת" ולא הייתה הਪחת זווית יוצרים במקרה זה. עם זאת, מבלי להזות בחתות, הצעה המשיבה לערערת פיצוי בשווי 5250 בגין השימוש בתמונה.

(ג) המערערת חגשה תביעה נגד המשימה ונמעה פיצויים בגין השימוש בצלום תוך הפרת זכות היוצרים שלו. הצדדים לא היו חולקים בכך לעובדות ומקורה, אך נחלסו בשאלת המשפטין: האם השימוש דן חוסה תחת החוריג שבטיעו (ב)(ג) לחוק זכות יוצרים 1919 (להלן: "החוק"), שקבע שלא יראו שימוש חפרה של הזכות במקורה של, "טיפול הוגן בעירייה לשם לימוח צמחי, מחקרים, בקשות, סקירות, או תמצית עיתונאי".

בשל קיטמה של מחלוקת משפטיות בלבד, הטעינו הצדדים שלא יעדו עדים ולא יעדטו חקירות, ובית המשפט יפסיק על-פי סימומים בכתב.

פסק דין של בית משפט קמा

.2

(א) בית משפט קמा קבע שככל אין מחלוקת שזכות היוצרים בצלום שייכת לערערת, אולם פרסום התמונה אינה מהוות הפרת זכויות יוצרים. למסקנה זו הגיע בית משפט קמא לאחר שבחן קומת של שני התנאים הקבועים בחוק לצורך החלתו של החוריג – "שימוש הוגן" לשפט "ביקורת" – והגיע למסקנה שהשימוש בצלום חוסה תחת החוריג.

בתי המשפט

ע"א 02/03038

בבית המשפט תמחזוי בתל אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לעורורים אזרחיים

לפניהם: כב' השופטת חילדה גרטל, סגנית-נשיא - אב"ד
 כב' השופט עוזי פוגלמן
 בב' השופט אילן שי' שילה

(ב) בית המשפט בחר את אופיה ומטרותיה של התקורתה בכלל ושל המשאהה בפרט, וקבע שבאופן כללי התקורת "תיק וקשות" עוסקת בניתוח ביקורתני של התקורתה, גם במקרה שפצעיה זה, בהציגנה נשא וניתנו מזוויות אחדות, ענתה להגדלת חומרה "בຍורנה" על פי הפרשנות בפסקת.

(ג) באשר לאربעת השיקולים המרכזים שדרושים להכרעה בשאלת הגיון ונשימונו, כפי שמופיעים בפסקה, קבעimoto משפט קמא:

(1) **משמעות השימוש:** הפסיקות פרושה את ההוריג שבסעיף 2(ב) שלא על ذך היצום במטרה לטענה מבוקש שבו זכות יוצרים מעכבות התפתחות תרבותית-חברתית. במקרה דען, באיזון המדרש בין מידות מסחריותו של השימוש לבין תורומוו לקידום מטרות חברתיות, חמותות והבריגיות גוברות.

(2) **פעאה של הייצהרת המונגגה:** הצללים שוחצנו בתרמי לדין שורתו את חמטרה שעמויה בסיס התקונית. ללא שורה סדרת התמונות כמי ששוחררה, לא היה אפשרות יותר הוכחת ליקימה במתחנות האומנות שבח נקטו. אין זה ראוי לזוגביל את חירותם האומנותית של היוצרים בחירותם של חרות זו או אחת ממרכיבי חופש הביטוי, והחותה המנייע לקיומה של דמוקרטיית אמיתית.

(3) **תיקף השימוש:** הצללים נחשף זמן קצר בלבד שהיווות את פרק חזמן חמינימאלי האפשרי. הוא חיוה רק חלק מהמבוא לדין - בבחינת דוגמא בלבד, להבדיל מהעיקר.

בֵּית הַמִּשְׁפָט

ע"א 003038/02

**בֵּית הַמִּשְׁפָט הַמִּחוֹזֶה בָּתֵּל אֲבִיב-יִצְחָק
בְּשֶׁבּוֹן כְּבֵית מִשְׁפָט לְעָרָאוּרִים אַזְדוּגִים**

לפניהם: בב' חסוכתת הילה גרטל, סגנית-נשיה - אב"ד

גב' השופט עוזי פוגלמן

גב' השופט אילן שי' טילה

(ג) השפעת השימוש על ערך הייצור: השימוש המذبور לא פגע בערכו הכלכלי של הצילים, ואם הייתה השפעה כלשהיא על ערכו, מזונר בהשפעה חיובית שכן הצילים חוזר מהעוצמה הציבורית ולקיים תוגם.

לפיכך קבע בית משפט כמה שימוש שנעשו בצילים היה "טיפול הוגן".

(ד) משקיע בית משפט כמה שנעשה בצללים "שימוש הוגן" לשם "ביקורת", דהיינו את התביעה.

3. טענות המערערת
המעערערת טעונה:

(א) נטל החובחה לקיום התריגע המשיבת והיא לא תורימה אותן.

(ב) השימוש בצללים לא געשה לצרכי ביקורת. הצילים שמש מעין "תפאורות" בפועל לתכניות ואיש מוחברים לא חוליח במתוך חותמאנית. מעבר לכך, התוכנית עצמה לא עסוקה בביטחון כלל. לכן אין בסיס לטענה שלא להגע בבית משפט כאמור.

(ג) השימוש בצללים לא היה חזון. את מטרת השימוש יש להסביר מנקודת הכתובת ולא מהאכשניה הכלילית ששימוש לחקרות הצילים. במקרה דן השימוש בצללים היה למטרות זהה - ריק וטפור; לא הייתה הסתייעות אמיתית בכוח והונגה שהתחוומה שלח לניהול חדיון והמקורת האומביבים ת策יך הפרה של זכויות יוצרים. הואיל ולא ניתן היה להשתמש בחלוקת מציאלים, לא היה מקום להשגת מושג

בתי המשפט

ע"א 02/003038

**בבית המשפט המחווי בתל אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעוותם אורחיהם**

לפני: כב' השופטת חילדה גרטל, טגניות-נשינא - אב"ד

כב' השופט עוזי פוגלמן

כב' השופט אילן שי' שילה

בו כלל, לבית משפט קמא אין כל קייטה שיפוטית אודות ערכו של צדילום ולפניהם יכול היה לדון בהשפעה והשימוש על השוק הפוטנציאלי שלו.

(ד) השימוש בצדלים לא היה חונן גם מנגני שתוורת החופרות המוסרית של המערות. עפ"י סעיף 4(א)(1) לפקודה זכות יוצרים (להלן: "הפקודה") תינצר זכאי בשם י"קורה על יצירותו בחיקף ובמידה חמקובלים. אמנם טענה זו לא הועלתה בבית משפט קמא, אולם לעומת העונת המערות היא נזורה מהמסכת העומדיות שיפורסה לפני ועל כן ניתן להעלותה.

(4) פגנות המשיבה

המשיבה טעונה:

(א) מדובר בשימוש לא מסחרי שקיימת נסעה לראות בו שימוש חונן, מה גם שנקבע שימוש עשיי להחשב חונן לנוכח מטרתו ואופיו גם אם אלו מסחריים.

(ב) בנוגע לשימושו לצרכי בקרות: התכוונות שבת שוחר הצדלים וזה תכנית העוסקת במחקר וביקורת התקשות וחידון בה הוא בעל ערך תברורי וחינמי רב. החומרה "בקרים" פורש בפסקה בחרותה - אין אורך שהיה דין ספציפי בקרה כדי שטרענים המערופים, גם דין בלבשת או בזינר עשוי להחשב בקרים. החומרה דין הוא מקרה מובהק של מחקר, סקירה (תגמיזות יעוטטיאן).

בוחן המשפט

ע"א 2/02/003038

בביהת המשפט המ徇ז בטל אמצעיipo בשבתו כבית משפט לערעודים אזרחים

לפניהם: בב' השופטת הילת גרטל, סגנית-נשיה - אב"ץ
 כב' השופט עוזי פוגלמן
 כג' השופט אילן שי' שילה

(5) באשר לדרישות הטיטול החוגן:

(1) בתי משפט בארץ' מביאים בין יצירות תעוזיות לצירות אנטזיות - כל שימוש בתיעוד עובדיו של יהוד "דרישות החילוטויה" לחיבת היתר לשימוש החוגן.

(2) שאלת היוניות השימוש אינה רלוונטית שכן היא מוציאה מתחום השימוש החוגן כמעט כל שימוש; השימוש שגעש בצללים היה לצורך דיון על תצלומים (תו לא).

(3) מבחן חיקף השימוש צריך לתיות מוחשי ולא כמותי - שימוש ביצירה במקרה זה הוא בביטוי "חכל או לא כלום". שימוש חלקי עשוי לעורר בעיות משל עצמו. השימוש שמעשה בצלומים היה שימוש מינימלי מרבי הפתית ולא מעבר לכך. הצעת התומנות המשתלבות זו בו בראצ' היא יצירה חדשה ומקורית - עדות להגינות.

(4) השימוש לא הייתה השפעה על השוק חפטוניאלי של הייצור. צפיה בשידור אינה ותחלף לתשולם בעבור שימוש ביצירה לבעל הזכויות. אם הייתה השפעה כלשהיא, היא הטיבה עם היוצרים. כמו כן, יש לדוחות את הטיעון שימוש בumont שאיינו כורך בתשלום איינו שימוש החוגן.

(5) יש לדוחות את ההשוואה בין הקרגנט הצללים לבין הטעקה צילומו של ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ז"ל, לנוכח "אורח חי" הייצור (שידור חולף או הטענה המקנה חיים ממשיכים).

בוני המשפט

ע"א 02/003038

בבית המשפט המחויז בטל אביג'ייל
בשבתו בבית משפט לעורירים אוורתיים

לפני: כב' השופטת הילה גרטל, סגנית-נשיא - אב"ץ

כב' השופט עוזי פולמן

כב' השופט אילן שי שילה

(6) אין עיקרי טיעון של המשיבת ווועיגות להעלאת הטענה של הפרת זכות מסוימת (סעיף 10 לעיקרי הטעון מטעם המערערת).

דין והפרעה 5.

(א) דין העורר לחזקבל.

"נראה שבכל צלט מתחפש את התמונה שוגהף להתמורה נצחית, מה חוף תמנוח מסותומות לפלווי נשאות, שימושים להבר אותו לאו רגע מכליים גם במרקח הזמן? – בואו נזכיר באחדות מהן..."

במילים אלו פחח מנוחה הוכנעת "תייך וקסורן", דוד גלבוע, את השידור, ובכך את נושא הדיון שנויות ספורות לפני שחוקנו 14 תמנוחת, שאחת מהן היא טesa והערור זען. לא צוין בפתח, בהמשך של התמנוחת או בסיום – בין באופו מלולו ובין בכטבויות, מי בעלי זכויות היוצרים באיזו מן התמונות.

דברי פתיחה אלה חושפים שני אינטלקטים ומשרתים זה את זה: (1) תלומו המקצועי של חצלס-חיוצר (ומוטיבציה שלט לממשו), (2) כוד אנשי-לאומי במציאות ניצחות של רגעים מכריעים בתנוזות העם, שנושאות מסר תרבותי-ערבי-חינוכי.

(7) לאחר הצגת רצף הצלומים, לא עסכה התכנית ביצירה טפכנית זו או אחרת, אלא בתגובה حقימת במרחב ומקצועי-חברתי. בו זמנית, נבחן זה לצד זה, חיוצר ויוצרנו מחד גיסא, ותגובה החיבור אליהם, מאידך גיסא. המשיבת מצאה לאכון לחקדיש וכנית לנשא שלא היוצרים ויצירותיהם לא היווה לח זכות קיומם. אמינו במלחך התכנית גונגה המשיבה לגיטימציה לחולם של יוצרים,

בתי המשפט

ע"א 02/03038

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בשבתו כבית משפט לערעוילים אזרחיים

לפני: כב' השופטת הילה גרטל, אגנית-נשיה - אב"ד

כב' השופט עוזי פולמן

כב' השופט אילן ש' שילה

(הכירה בתורומתם - אלא שהברוח זו נעורו כל אזכור של זמות היוצרים, ומילא נעורו חן תמורה חומרית הן תמורה אחותית מינימאלית ליווצרם הטעזיפיים שטיפקו לתוכית את זכות קיומה.

(א) המערות טעונה: (1) לפגעה בזכות היוצרים שלח, (2) לפגעה בבוטחת המוסרית שבאה לידי ביטוי באזוכר שמה בקשר להצעת הצלום בתבנית.

(ד) לית מען דפליג שזכויות היוצרים בתמונה שייכות לumarות ושהמשמעות עשויה בתמונה שימוש ללא רשותה ולא דעתה של המערות. השאלה הנשאלת היא: האם זכויות המשיבה להגנה חזק באופן שייקבע שחילוף המוציא סוג שימוש מסויימים מכלל יתרות זכויות יוצרים יונתק הנטל להוכיח את תחולתה של ההגנה מוטל על כתפי המשיבה, וחמשיבת הובשתה על סעיף 2(1)(1) לחוק כמגן על השימוש שעשויה במקרה דנן.

(ה) וגנות הכותרת "הפלת זכות יצירות" קובע סעיף 2 לחוק זכות יצירות, 1911
(להלן: "החוק"):

"(1) זוין זכות יצירות ביצירה באילו הופרת ע"י אדם אשר שלא בוצבמת בעל זכות היוצרים הוא עשויה מעשה שהזוכה היחידה לעשייתו נתונה בחוק זה לבעל זכות היוצרים: בתנאי שימושים דלקמן לא יהיה בתם משות הפרות זכות יוצרים;

(2) כל טיפול הנוגן ביצירה לשם לימוד עצמי, מחקר, פלורת, סקירה או תמציתות עתונאות..."

עסקין בשני מבחנים: הראשון - אם השימוש תוגן; השני - אם השימוש עשה לצורך אחת מן המטרות הקבועות בחוק: "לשם לימוד עצמי, מחקר, בקורס, סקירה, או תמצית עתונאות".

בתי המשפט

עו"א 003038/02

בבית המשפט המחויז בטל אביג'ר-יפו

בשבותו לבית משפט לעדוערים אזרחיים

לפניהם כב' השופטת הילה גרטל, סגנית-נשיה - אביג'ר

כב' השופט עוזי פוגלמן

כב' השופט אילן שי' שילת

אומר בטוגינה זו כב' השופט טירקל:

"סבירוי כי המבחן הראשון - חאגנותו של השימוש,
 שבמיאגרתו נבחנת התהילה שלב הנتابע. הוא
 העיקרי. לעומתו, דומה שמשקלו של המבחן השגי -
 מטעם תיאנו של תעשייה - קפן יונר" ע"א 8393/96
 מפעל הפיס נ' (2000) 597,577 Cooppany The Roy Export Establishment נ' (1)

(1) טבורים אלו שהמשיבה לא חוכמו לשימוש היה חונן. כדי שהמשיבה תוכל
 לחסות בצלת של וחנות הטיפול החונן, היה עליה, לפחות, ליתן אשראי מתאים
 למערעץ, היינו, לאוצר את שמה ולכין את העובדה שחויה בעלות הזכויות. ערך
 טליזית, בין מלכתי ובין מסחרי, אין חופשי לעשות שימוש ביצירה כלשהי,
 ללא רשות בעל הזכויות, אך אם עשה שימוש כזה, אין הוא יכול להחשב כמי
 שטיפול ביצירה טיפול חונן, אם לא צין מי בעל זכויות הקורסים ביצירה זו כלל.
 בבית משפט קמא לא שמע כל הסביר לכך ששם של המਊרת לא נזכר
 בתוכנית, בבעל הזכויות, והעדד השבר כזה, פועל לחותם המשיבה. במוחך רק
 פמ' הדברים כשהתוהג המוביל שהופעל גם במקרה זהן, שמדובר מזוכרים
 בסיום התוכנית את כל מי שנורמו להציגו.

משמעותו השימוש בנסיבות לא היה הוגן, מתייגר הדיוון בשאלת האם המקור
 אשר מספק את דרישת ח'מקורה" במצוין בסעיף 2(1)(1) לחוק.

בנסיבות אלו אין לנו רואים צורך להזען בדבר התרוג והוגבה הטעורית
 (סעיף 4 לפקודה), ואין לנו ממעלים דעת בעין זה לבאן או לבאן.

בתי המשפט

ע"א 02/02/003038

בבית המשפט המחויז בתל אביב-יפו
בשכתו כבית משפט לעורדים אורתיקיט

לפניהם: כב' השופטת הילה גרטל, סגנית-נשיא - אב"ד

כב' השופט עוזי פוגלמן

כב' השופט אילן ט' שילה

(1) חיצוני

המערערת לא הוכיחה את נזקה, אולם מתחו חוכותה "פיצויים ללא תובחות נזק"
קובע סעיף 3א לפקודת:

"לא הזכיר חזק שגנום בהפרות זכות יוצרים, רשות
בית המשפט, על פי בקשת התזבוח, לפ██וק לו לפחות
חפרה ב glyphiconים בשיעור שלא יותר מאשר מ- 10,000 שקלים
חזרים ולא יותר על 20,000 שקלים חדשים, שר
המשפטים, באישור מינוחת החוק ומשפט של
הכנסת, רשאי בzzo לשנות את השיעוריים האמורויים".

משמעותו שהמצביע עשה שימוש בלבד הונן בצלום והזירה זכות היוצרים של
המערערת – אותו קובעים שהophysical הרואוי יהיה בטכום של 18,000 נס.

סוף דבר

.6

הערעור מתකבל.
המשיבת תשלם לumarurת סך 18,000 נס וכן החוצאות ושכר טירות ע"ד בשווי הערכאות
בсан 15,000 נס + מ.ע.מ.
הפקידון יוחזר למערערת.

התזכירות תשלוח עותק מהחלטה זו לאזרחים, בדו"ר ורשות.
ניתן היום י"א באדר, תשס"ז (29 באפריל 2007) בתעודה הנדרשת:

(-/-/-) (/-/-/-) (/-/-/-)
הילה גרטל, שופטת
סגן נשיא
אב"ד
עו"ז פוגלמן, שופט
אילן ט' שילה, שופט

בית המשפט המחויז בתל אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור

20
ספטמבר
2007
ספטמבר
2007

